

I. DIFERENCIJALNE JEDNAČINE

(1) POJAM DIFERENCIJALNE JEDNAČINE. REŠENJE DIFERENCIJALNE JEDNAČINE, OPŠTE, PARTIKULARNO, SINGULARNO REŠENJE.

-**Diferencijalna jednačina** je ona koja izražava neku vezu između nezavisno promenljive nepoznate funkcije i njenih izvoda: $F(x, y, y', \dots, y^{(n)}) = 0$. Najviši red izvoda u toj jednačini nazivamo redom te jednačine.

-**Rešenje diferencijalne jednačine** je svaka funkcija koja identički zadovoljava tu jednačinu.

-**Opšte rešenje** (prvi integral) jednačine $F(x, y, y', \dots, y^{(n)}) = 0$ je jednoparametarska porodica f-ja $y = \varphi(x, C)$ koja identički zadovoljava diferencijalnu jednačinu prvog reda.

-Opšte rešenje (prvi integral) jednačine $F(x, y, y') = 0$ je skup f-ja $y = \varphi(x, C, C_1, \dots, C_n)$ koja zavisi od n parametara C_n i koji identički zadovoljava diferencijalnu jednačinu n -tog reda.

-**Partikularno rešenje** (partikularni integral) dif.jedn. je svaka ona f-ja $y = y(x)$ koja se dobija iz opšteg rešenja te jednačine za odgovarajuće posebne vrednosti integracionih konstanta. Ako te vrednosti nisu date mogu se odrediti iz početnih uslova (par datih vrednosti tipa: $y_0 = y(x_0)$).

-**Singularno rešenje** (singularni integral) je ono rešenje koje identički zadovoljava jednačinu a nije sadržano u njenom opštem rešenju.

(2) JEDNAČINE S RAZDVOJENIM PROMENLJIVIM.

-Dif.jedn. prvog reda čije se promenljive mogu razdvojiti neposredno ili ako se obe njene strane pomnože istim izrazom, zove se dif.jedn sa razdvojenim promenljivim.

-Npr. jednačina $\frac{dx}{dy} = \frac{f(x)}{g(y)}$ je, za $g(y) \neq 0$ jedn. sa razdvojenim promenljivim jer, ako se i leva i desna strana pomnože sa $g(y)dx$ dobija se $g(y)dy = f(x)dx$.

-Npr. jednačina $f(x)g(y)dx + p(x)q(y)dy = 0$ je takođe takva jedn. Ako se jedn. pomnoži sa $\frac{1}{g(y)p(x)}$, dobijamo jedn. sa razd.prom: $\frac{f(x)}{p(x)}dx + \frac{q(y)}{g(y)}pdy = 0$.

-Sledeći korak je integraljenje dobijene jednačine i odatle nalaženje opšteg rešenja.

(3) HOMOGENA DIFERENCIJALNA JEDNAČINA PRVOG REDA.

-Jednačina: $y' = f(x, y)$ naziva se homogena dif.jedn ako se f-ja $f(x, y)$ može predstaviti u obliku $f(x, y) = \varphi\left(\frac{y}{x}\right)$.

-Zbog ove svoje osobine, homogene jednačine se smenom $z = z(y) = \frac{y}{x}$ svode na jednačinu sa razdvojenim promenljivama. Naime, kako je: $y' = z + xz'$, jednačina $y = \varphi\left(\frac{y}{x}\right)$ se svodi na:

$$z + xz' = \varphi(z) \Rightarrow x \frac{dz}{dx} = \varphi(z) - z \Rightarrow \int \frac{dz}{\varphi(z) - z} = \int \frac{dx}{x} \Rightarrow \int \frac{dz}{\varphi(z) - z} = \ln|x| + C$$

-Nakon integracije, smenom $y = xz$ se dolazi do opšteg rešenja date jednačine.

(4) JEDNAČINA PRVOG REDA KOJA SE SVODI NA HOMOGENU JEDNAČINU.

-Ova jednačina je oblika (F je neprekidna f-ja, $\gamma \neq 0$ ili $c \neq 0$)

$$y' = F\left(\frac{\alpha x + \beta y + \gamma}{ax + by + c}\right)$$

-Prvi slučaj: $\begin{vmatrix} \alpha & \beta \\ a & b \end{vmatrix} = ab - \beta a \neq 0 \Rightarrow$ smene: $\begin{matrix} x = X + h & X - \text{nova nezavisno prom.} \\ y = Y + k & Y - \text{nova nepoznata f-ja} \end{matrix}$

$$\frac{dy}{dx} = \frac{dY}{dX} = F\left(\frac{\alpha(X+h) + \beta(Y+k) + \gamma}{a(X+h) + b(Y+k) + c}\right)$$

$$\begin{matrix} \alpha h + \beta k + \gamma \\ \alpha h + \beta k + c' \end{matrix}, \det \neq 0 \Rightarrow \frac{dY}{dX} = F\left(\frac{\alpha X + \beta Y}{aX + bY}\right) = F\left(\frac{\alpha + \beta \frac{Y}{X}}{a + b \frac{Y}{X}}\right)$$

-Drugi slučaj: $\begin{vmatrix} \alpha & \beta \\ a & b \end{vmatrix} = ab - \beta a = 0 \Rightarrow$ smena: $z = ax + by$ (ili $z = ax + \beta y$)

(5) LINEARNA DIFERENCIJALNA JEDNAČINA PRVOG REDA.

-Linearnom diferencijalnom jedn. prvog reda nazivamo jednačinu $y' + p(x)y = q(x)$ koja je linearna u odnosu na traženu f-ju $y(x)$ i njen izvod ($p(x)$ i $q(x)$ su neprekidne f-je nezavisno promenljive x)

-Izvođenje formule. Ako napišemo traženu f-ju u obliku $y = uv$ gde su $u = u(x)$ i $v = v(x)$ f-je od kojih jedna može biti proizvoljna a druga treba da zavisi od prve tako da njihov proizvod zadovoljava datu jednačinu.

-Dakle, ako je $y = uv$, tada je $y' = u'v + v'u$, pa zamenom u $y' + p(x)y = q(x)$ dobijamo:

$$u'v + v'u + p(x)uv = q(x) \Rightarrow u'v + u(v' + p(x)v) = q(x)$$

-Ako kao $v(x)$ odaberemo neko partikularno rešenje jednačine $v' + p(x)v = 0$; tada treba da $u(x)$ odredimo iz jednačine:

$$u'v = q(x) \Rightarrow \frac{dv}{v} = -p(x)dx \Rightarrow \ln|v| = -\int p(x)dx + C_1$$

što je opšte rešenje jednačine. Potrebno partikularno rešenje imamo za $C_1 = 0$ i to je funkcija

$v = e^{-\int p(x)dx}$. Uvršćujući v u jednačinu $u'v = q(x)$, dobijamo:

$$\frac{du}{dx} = \frac{q(x)}{v} = q(x)e^{\int p(x)dx} dx \Rightarrow u = \int q(x)e^{\int p(x)dx} dx + C$$

-Dakle, opšte rešenje jednačine je:

$$y = e^{-\int p(x)dx} \left(\int q(x)e^{\int p(x)dx} dx + C \right)$$

-Partikularno rešenje se dobija po uslovu $y(x_0) = y_0$:

$$y - y_0 = e^{-\int_{x_0}^x p(x)dx} \left(\int_{x_0}^x q(x)e^{\int_{x_0}^x p(x)dx} dx + C \right)$$

(6) BERNULIJEVA DIFERENCIJALNA JEDNAČINA. RIKATIJEVA DIFERENCIJALNA JEDNAČINA.

-Bernulijeva jednačina $y' + p(x)y = q(x)y^\alpha$ je jednačina koja za $\alpha = 0$ predstavlja linearnu jednačinu, a za $\alpha = 1$ jednačinu u kojoj se promenljive mogu razdvojiti.

-**Postupak.** Za proizvoljno $\alpha \notin \{0, 1\}$ obe strane delimo izrazom y^α , dakle:

$$y^{-\alpha}y' + p(x)y^{-\alpha+1} = q(x)$$

-Uvodimo pomoćnu f-ju $y^{-\alpha+1} = z$; $z' = (-\alpha + 1)y^{-\alpha}y'$, čime se data jedn. svodi na linearnu:

$$z' + (-\alpha + 1)p(x)z = (-\alpha + 1)q(x)$$

-Opšte rešenje ove jednačine je:

$$z = e^{-(-\alpha+1)\int p(x)dx} \left((-\alpha + 1) \int q(x)e^{(-\alpha+1)\int p(x)dx} dx + C \right)$$

-**Opšte rešenje** Bernulijeve jednačine je:

$$y = y^\alpha e^{-(-\alpha+1)\int p(x)dx} \left((-\alpha + 1) \int q(x)e^{(-\alpha+1)\int p(x)dx} dx + C \right)$$

-**Rikatijeva jednačina** je jedn. prvog reda oblika: $y' + p(x)y^2 + q(x)y = r(x)$ u kojoj su p, q, r neprekidne funkcije u intervalu $a \leq x \leq b$ ($p(x) \neq 0$). Za $p(x) = 0$ jednačina je linearna, a za $r(x) = 0$ Bernulijeva jednačina.

-**Postupak** (kada je poznato jedno partikularno rešenje y_1). Uvođenjem nepoznate $z = z(x)$ pomoću smene $y = y_1 + z$, polazna jednačina se transformiše u Bernulijevu jednačinu po z :

$$y_1' + z' + p(x)(y_1^2 + 2y_1z + z^2) + q(x)(y_1 + z) = r(x)$$

-Obzirom da je y_1 partikularnu rešenje date jednačine:

$$z' + p(x)(2y_1z + z^2) + q(x)z = 0 \Rightarrow z' + p(x)z^2 + z(2p(x)y_1 + q(x)) = 0$$

-Poslednji izraz predstavlja Bernulijevu jednačinu.

(7) JEDNAČINA S TOTALNIM DIFERENCIJALOM.

-Jednačina sa totalnim diferencijalom (*egzaktna diferencijalna jednačina*) je jednačina:

$$P(x, y)dx + Q(x, y)dy = 0$$

Ako su $P(x, y)$ i $Q(x, y)$ neprekidne i diferencijab. f-je koje zadovoljavaju uslov: $\frac{\partial P}{\partial y} = \frac{\partial Q}{\partial x}$, gde su parcijalni izvodi neprekidni u datoj oblasti D.

-Teorema: Ako je leva strana jednačine totalni diferencijal tada važi uslov i obrnuto tj jednačina ima oblik: $du(x, y) = P(x, y)dx + Q(x, y)dy = 0$, te je njeno opšte rešenje: $u(x, y) = C$.

-Dokaz. Pokažimo da integraljenjem početne jednačine dobijamo:

$$\int_{x_0}^x P(x, y)dx + \int_{y_0}^y Q(x, y)dy = C$$

gde je (x_0, y_0) proizvoljna tačka u oblasti D.

-Pre svega, imamo da je: $du(x, y) = \frac{\partial u}{\partial x}dx + \frac{\partial u}{\partial y}dy = P(x, y)dx + Q(x, y)dy$.

-U tom slučaju je: $P(x, y) = \frac{\partial u}{\partial x}dx$ i $Q(x, y) = \frac{\partial u}{\partial y}dy$. Iz toga se dalje dobija da je

$$u = \int_{x_0}^x P(x, y)dx + \varphi(y)$$

pri tome, s obzirom da integraciju vršio samo po x , smatramo da je $y = const$. Te zbog toga integraciona konstanta zavisi od y . Izaberimo f-ju. $\varphi(y)$ tako da važi $Q(x, y) = \frac{\partial u}{\partial y}dy$. Dalje:

$$\frac{\partial u}{\partial y} = \int_{x_0}^x \frac{\partial P}{\partial y}dx + \varphi'(y) = Q(x, y); \quad \int_{x_0}^x \frac{\partial Q}{\partial x}dx + \varphi'(y) = Q(x, y)$$

$$Q(x, y) \Big|_{x_0}^x + \varphi'(y) = Q(x, y) \Rightarrow Q(x, y) - Q(x_0, y) + \varphi'(y) = Q(x, y)$$

$$\varphi'(y) = Q(x_0, y) \Rightarrow \varphi'(y) = \int_{y_0}^y Q(x_0, y)dy + C_0$$

$$u = \int_{x_0}^x P(x, y)dx + \int_{y_0}^y Q(x_0, y)dy + C_0$$

-Ako izjednačimo dobijeni izraz sa C, dobijamo upravo traženi tot.difer. $du(x, y)$.

(8) SVOĐENJE DIFERENCIJALNE JEDNAČINE OBLIKA $F(X, Y', Y'')=0$ NA DIFERENCIJALNU JEDNAČINU PRVOG REDA.

- $F(x, y', y'') = 0$ – jednačina koja ne sadrži y . Potrebno je sniziti red.

-Smena: $y' = z \Rightarrow y'' = z'$, dakle snižava se na jedn. prvog reda: $F(x, z, z') = 0$, čije je opšte rešenje $z = z(x, C_1)$. Odatle se, vraćanjem smene dobija $y = \int z(x, C_1)dx + C_2$, što predstavlja opšte rešenje polazne jednačine.

(9) SVOĐENJE DIFERENCIJALNE JEDNAČINE OBLIKA $F(Y, Y', Y'')=0$ NA DIFERENCIJALNU JEDNAČINU PRVOG REDA.

- $F(y, y', y'') = 0$ – jednačina koja ne sadrži x . Potrebno je sniziti red.

-Smena: $y' = p(y) \Rightarrow y'' = \frac{d}{dx}p(y) = \frac{dp}{dy} \cdot \frac{dy}{dx} = \frac{dp}{dy}p$, dakle snižava se na jedn. prvog reda: $F\left(x, p, \frac{dp}{dy}p\right) = 0$, čije je opšte rešenje $p = p(y, C_1)$. Odatle se, vraćanjem smene pa integraljenjem dobija opšte rešenje polazne jednačine:

$$\frac{dy}{dx} = p(y, C_1) \Rightarrow \frac{dy}{p(y, C_1)} = dx \Rightarrow \int \frac{dy}{p(y, C_1)} = x + C_2$$

(10) DIFERENCIJALNE JEDNAČINE VIŠEG REDA. OPŠTE REŠENJE. SVOĐENJE DIFERENCIJALNE JEDNAČINE $F(X, Y^{(K)}, Y^{(K+1)}, \dots, Y^{(N)})=0$ NA DIFERENCIJALNU JEDNAČINU NIŽEG REDA (8 i 9 pitanje).

-**Opšti oblik** diferencijalne jedn. n -tog reda: $F(x, y, y', \dots, y^{(n-1)}) = 0$

-**Normalni oblik:** $y^{(n)} = f(x, y, y', \dots, y^{(n-1)})$

- F -ja $y = y(x, C_1, C_2, \dots, C_n)$ ($\varphi(x, C_1, C_2, \dots, C_n) = 0$) je **opšte rešenje** jednačine na (a, b) ako identički zadovoljava jednačinu po x na (a, b) .

-**Košijev problem:** Opšte rešenje diferencijalne jednačine n -tog reda jednačine zavisi od n proizvoljnih konstanata: $y = \varphi(x, C_1, C_2, \dots, C_n)$, pa je za rešavanje potrebno dati početne uslove: $y(x_0) = y_0$; $y'(x_0) = y_0'$; ...; $y^{(n-1)}(x_0) = y_0^{(n-1)}$. Ako se nađeno opšte rešenje diferencira $n - 1$ puta i u dobijeni rezultat unose početni uslovi, dobija se sistem od n jednačina sa n nepoznatih (C_1, C_2, \dots, C_n), pa ove nepoznate određujemo iz tog sistema.

(11) HOMOGENA LINEARNA DIFERENCIJALNA JEDNAČINA DRUGOG REDA. LINEARNO NEZAVISNA REŠENJA. DETERMINANTA VRONSKOG. OPŠTE REŠENJE.

-Linearna dif.jedn. drugog reda je jednačina linearna u odnosu na nepoznatu funkciju i njene prve i druge izvode: $y'' + p(x)y' + q(x)y = f(x)$. Ako je $f(x) \neq 0$ jednačina je nehomogena, dok se u suprotnom jednačina naziva nehomogenom.

-Razmatramo homogenu linearnu dif.jedn: $y'' + p(x)y' + q(x)y = 0$. Odavde se odmah vidi da je $y = 0$ rešenje bilo koje jednačine ovog tipa, te stoga nije od interesa, pa se naziva i trivijalno rešenje.

-**Teorema:** Ako je $y(x)$ neko rešenje homogene linearne dif.jedn, onda je i $C \cdot y(x)$ takođe rešenje te jednačine. (ne treba dokazivati)

-**Teorema:** Ako su $y_1(x)$ i $y_2(x)$ rešenja homogene linearne dif.jedn, tada je i svaka njihova linearna kombinacija $y = C_1y_1(x) + C_2y_2(x)$ rešenje jednačine.

-**Dokaz:** Ako dva puta diferenciramo f-ju: $y = C_1y_1(x) + C_2y_2(x)$, dobićemo:

$$y' = C_1y_1'(x) + C_2y_2'(x)$$

$$y'' = C_1y_1''(x) + C_2y_2''(x)$$

Ako sada zamenimo ove rezultate u $y'' + p(x)y' + q(x)y = 0$, dobija se:

$$\begin{aligned} C_1y_1'' + C_2y_2'' + p(C_1y_1' + C_2y_2') + q(C_1y_1 + C_2y_2) \\ = C_1(y_1'' + py_1' + qy_1) + C_2(y_2'' + py_2' + qy_2) = 0 \end{aligned}$$

jer su, po pretpostavci, $y_1(x)$ i $y_2(x)$ rešenja gornje jednačine, pa su oba izraza u zagradama jednaka nuli. Dakle, i linearna kombinacija je takođe rešenje jednačine.

-Dva rešenja su linearno zavisna ako je $\frac{y_2}{y_1} = const.$ odnosno $\alpha y_1 + \beta y_2 = 0$, a linearno nezavisna u suprotnom slučaju.

-Ako su $y_1(x)$ i $y_2(x)$ dva rešenja homogene jednačine tada se funkcionalna determinanta:

$$W(x) = \begin{vmatrix} y_1 & y_2 \\ y_1' & y_2' \end{vmatrix}$$

zove **determinanta Vronskog** odnosne jednačine.

-**Teorema:** Ako su $y_1(x)$ i $y_2(x)$ dva linearno nezavisna rešenja homogene jednačine, tada je odgovarajuća $W \neq 0, \forall x \in (a, b)$, a ako su linearno zavisna, tada je $W = 0$.

-**Teorema:** Ako su $y_1(x)$ i $y_2(x)$ dva linearno nezavisna rešenja homogene jednačine, tada netrivialna linearna kombinacija tih f-ja: $y = C_1y_1 + C_2y_2$ takođe predstavlja opšte rešenje jednačine. U suprotnom slučaju, linearna kombinacija bi sadržala samo jednu konstantu, pa ne bi mogla predstavljati opšte rešenje jednačine.

-**Dokaz:** Odmah se vidi da f-ja $C_1y_1 + C_2y_2$ identički zadovoljava jednačinu. Dokažimo da se iz opšteg rešenja za date proizvoljne uslove mogu odrediti odgovarajuće vrednosti integracionih konstanta C_1 i C_2 . U tom cilju stavimo početne vrednosti u homogeni sistem jednačina:

$$\begin{cases} \alpha y_{10} + \beta y_{20} = 0 \\ \alpha y_{10}' + \beta y_{20}' = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \alpha y_1(x_0) + \beta y_2(x_0) = 0 \\ \alpha y_1'(x_0) + \beta y_2'(x_0) = 0 \end{cases}$$

Ovaj sistem ima jedinstveno rešenje za proizvoljne početne vrednosti y_0 i y_0' akko je njegova determinanta (Vronskog) različita od nule:

$$W(x) = \begin{vmatrix} y_{10} & y_{20} \\ y_{10}' & y_{20}' \end{vmatrix} \neq 0$$

gde je $y_{10} = y_1(x_0)$ itd. Kako je, po pretpostavci, $y_2 = y_1u(x)$ tada je, na osnovu predhodne teoreme, $W \neq 0$ za svako x a to znači i za naše x_0 , što znači da sistem ima jedinstveno odgovarajuće rešenje (C_{10}, C_{20}) i da smo samim tim dobili i odgovarajuće partikularno rešenje.

(12) NALAŽENJE OPŠTEG REŠENJA HOMOGENE LINEARNE DIFERENCIJALNE JEDNAČINE DRUGOG REDA, AKO JE POZNATO JEDNO NJENO PARTIKULARNO REŠENJE. STRUKTURA OPŠTEG REŠENJA NEHOMOGENE LINEARNE DIFERENCIJALNE JEDNAČINE.

-**Teorema:** Ako je $y_1(x)$ jedno partikularno rešenje jedn. drugog reda: $y'' + p(x)y' + q(x)y = 0$, onda se drugo, linearno nezavisno rešenje $y_2(x)$ nalazi iz jednačine prvog reda.

-**Dokaz:** Prema pretpostavci je: $y_2 = u \cdot y_1$, pa je:

$$y_2' = u \cdot y_1' + u' \cdot y_1$$

$$y_2'' = u \cdot y_1'' + 2u' y_1' + u'' \cdot y_1$$

$$y_2'' + p y_2' + q y_2 = u[y_1'' + p y_1' + q y_1] + u'(2y_1' + p y_1) + u'' y_1$$

gde su leva strana i izraz u srednjoj zagradi na desnoj strani identički jednaki 0. Zato ostaje:

$$u'' y_1 + u'(2y_1' + p y_1) = 0$$

$$\frac{du'}{dx} + \left(2 \frac{y_1'}{y_1} + p\right) u' = 0$$

a to je jednačina prvog reda po u' . Odatle se nalazi (razdvajanjem promenljivih) $u'(x)$, odakle neposredno i $u(x)$, a time je dobijeno i $y_2 = u y_1$.

-Pogledajmo nehomogenu diferencijalnu jednačinu drugog reda:

$$y'' + p(x)y' + q(x)y = f(x)$$

Ovoj jednačini odgovara homogena diferencijalna jednačina sa istom levom stranom

$$y'' + p(x)y' + q(x)y = 0$$

-**Teorema:** Opšte rešenje nehomogene linearne dif.jedn. je zbir opšteg rešenja odgovarajuće homogene i proizvoljnog partikularnog rešenja $y_p(x)$ date nehomogene jednačine: $y = C_1 y_1 + C_2 y_2 + y_p(x)$.

-**Dokaz:** Neka je $y_h(x)$ opšte rešenje odgovarajuće homogene jednačine, a $y_p(x)$ proizvoljno malo partikularno rešenje date nehomogene jednačine. Diferenciranjem $y = y_h(x) + y_p(x)$ se dobija:

$$y' = y_h'(x) + y_p'(x)$$

$$y'' = y_h''(x) + y_p''(x)$$

pa, s obzirom da leva strana jednačine postaje:

$$[y_h'' + p(x)y_h' + q(x)y_h] + [y_p'' + p(x)y_p' + q(x)y_p]$$

gde je izraz u prvoj zagradi jednak nuli jer je $y_h(x)$ rešenje homogene jednačine, a izraz u drugoj zagradi je jednak $f(x)$ jer je $y_p(x)$ rešenje nehomogene jednačine. Dakle, opšte rešenje ima oblik:

$$y = C_1 y_1 + C_2 y_2 + y_p(x)$$

gde su y_1 i y_2 dva linearno nezavisna partikularna rešenja odgovarajuće homogene jednačine, a $y_p(x)$ je neko partikularno rešenje date nehomogene jednačine.

(13) HOMOGENA LINEARNA DIFERENCIJALNA JEDNAČINA DRUGOG REDA S KONSTANTNIM KOEFICIJENTIMA.

-Ovo je jednačina oblika: $y'' + a_1y' + a_2y = 0$, gde su koeficijenti a_1 i a_2 realni brojevi. Potražimo jedno rešenje te jednačine u obliku $y = e^{kx}$, gde konstantu k treba odrediti tako da f-ja e^{kx} identički zadovoljava tu jednačinu. Kako je $y' = ke^{kx}$ i $y'' = k^2e^{kx}$, znači da treba da bude zadovoljeno:

$$e^{kx}(k^2 + a_1k + a_2) = 0 \Rightarrow k^2 + a_1k + a_2 = 0$$

Dakle, može se zaključiti da će f-ja e^{kx} biti rešenje homogene jednačine akko je k koren kvadratne jednačine tzv. **karakteristične jednačine** date homogene jednačine.

-**Teorema:** Ako homogenu diferencijalnu jedn. sa realnim konstantnim koeficijentima zadovoljava kompleksna f-ja: $u(x) + iv(x)$, tada i svaka od f-ja $u(x)$ i $v(x)$ takođe zadovoljava tu jednačinu.

-**Dokaz:** iz uslova da data f-ja zadovoljava tu jednačinu sledi:

$$(u'' + a_1u' + a_2u) + i(v'' + a_1v' + a_2v) = 0$$

odakle, na osnovu: $a + ib = 0$, $a = 0$, $b = 0$, sledi i da je:

$$u'' + a_1u' + a_2u = 0 \quad \text{i} \quad v'' + a_1v' + a_2v = 0$$

što znači da su zaista i $u(x)$ i $v(x)$ rešenja date jednačine.

-Razlikujemo tri moguća slučaja za korene karakteristične jednačine:

(1) $k_1 \neq k_2$; $k_1, k_2 \in \mathbf{R}$ – odmah dobijamo dva rešenja: e^{k_1x} i e^{k_2x} . Očigledno je da je njihov količnik: $e^{(k_1-k_2)x} \neq \text{const.}$ što znači da su ta rešenja linearno nezavisna. Opšte rešenje ima oblik:

$$y = C_1e^{k_1x} + C_2e^{k_2x}$$

(2) $k_1 = k_2 = k$; $k \in \mathbf{R}$ – u ovom slučaju imamo samo jedno rešenje $y_1 = e^{kx}$. Na osnovu teoreme (sa početka 12-og pitanja) nalazimo drugo, linearno nezavisno partikularno rešenje. Imamo:

$$\frac{du'}{dx} = \left(2\frac{y_1'}{y_1} + p \right) u' = 0; \quad y_1 = e^{kx}, y_1' = ke^{kx}, k = \frac{-a_1}{2} \quad (\text{iz karak. jedn})$$

$$\frac{du'}{dx} = 0 \Rightarrow u' = C \Rightarrow u = xC \Rightarrow u = x \quad (\text{za } C = 1)$$

Sada je $y_2 = xy_1 = xe^{kx}$, pa je: $C_1y_1 + C_2y_2 = C_1e^{kx} + C_2xe^{kx}$. Dakle, opšte rešenje je:

$$y = (C_1 + C_2x)e^{kx}$$

(3) $k_{1,2} = a \pm bi$, $b \neq 0$ – imamo dva rešenja: $y_1 = e^{(a+bi)x}$ i $y_2 = e^{(a-bi)x}$ gde je:

$$e^{(a \pm bi)x} = e^{ax}e^{\pm ibx} = e^{ax}(\cos bx \pm i \sin bx) = e^{ax} \cos bx \pm e^{ax} i \sin bx$$

Na osnovu predhodne teoreme: f-ja $e^{ax} \cos bx$ i $e^{ax} \sin bx$, predstavljaju dva partikularna rešenja date jednačine i čine fundamentalni sistem rešenja te jednačine: dakle ovde je opšte rešenje:

$$y = e^{ax}(C_1 \cos bx + C_2 \sin bx)$$

(14) METODA NEODREĐENIH KOEFICIJENATA ZA REŠAVANJE NEHOMOGENE LINEARNE DIFERENCIJALNE JEDNAČINE DRUGOG REDA SA KONSTANTNIM KOEFICIJENTIMA.

-Razmatramo nehomogenu jednačinu $y'' + a_1y' + a_2y = f(x)$ sa konstantnim koeficijentima a_1 i a_2 , čije je opšte rešenje zbir opšteg rešenja odgovarajuće homogene jednačine i nekog partikularnog rešenja. Cilj nam je da nađemo to partikularno rešenje, pa razmatramo specijalne slučajeve:

(1) Ako je $f(x) = P(x)e^{mx}$, gde je $P(x)$ polinom, tada jednačina ima partikularno rešenje oblika:

$$y_p = x^n Q(x)e^{mx}$$

gde je $Q(x)$ polinom istog stepena kao i $P(x)$ i uz to, ako m nije koren karakteristične jednačine:

$$k^2 + a_1k + a_2 = 0$$

tada je $n = 0$, a ako je m koren kar.jedn. tada n označava višestrukost tog korena. Kada se ovo rešenje unese u polaznu jednačinu, koeficijenti polinoma $Q(x)$ se određuju po principu neodređenih koeficijenata.

(2) Neka je u polaznoj jednačini $f(x) = a\cos\beta x + b\sin\beta x$. Ako brojevi $\pm i\beta$ nisu koreni odgovarajuće kar.jedn. tada jednačina ima partikularno rešenje oblika:

$$y_p = A\cos\beta x + B\sin\beta x$$

sa zasad neodređenim konstantama A i B ; a ako su brojevi $\pm i\beta$ rešenja kar.jedn. tada je rešenje oblika:

$$y_p = x(A\cos\beta x + B\sin\beta x)$$

(3) Neka je u polaznoj jednačini $f(x) = e^{\alpha x}(P(x)\cos\beta x + Q(x)\sin\beta x)$, gde su $P(x)$ i $Q(x)$ polinomi. Ako $\alpha \pm i\beta$ nisu koreni kar.jedn, tada partikularno rešenje ima oblik:

$$y = e^{\alpha x}(R(x)\cos\beta x + S(x)\sin\beta x)$$

gde su $R(x)$ i $S(x)$ polinomi, sa zasad neodređenim koeficijentima, istog stepena sa onim od polinoma $P(x)$ i $Q(x)$ čiji je stepen veći. Ako brojevi $\alpha \pm i\beta$ jesu rešenja kar.jedn. tada je rešenje oblika:

$$y = xe^{\alpha x}(R(x)\cos\beta x + S(x)\sin\beta x)$$

(15) METODA VARIJACIJE KONSTANTI ZA REŠAVANJE NEHOMOGENE LINEARNE DIFERENCIJALNE JEDNAČINE DRUGOG REDA SA KONSTANTNIM KOEFICIJENTIMA.

-Takođe omogućuje nalaženje partikularnog rešenja nehomogene diferencijalne jednačine, uz činjenicu da je neophodno znati rešenje odgovarajuće homogene. Ova metoda se koristi i pri rešavanju nehomogenih jednačina sa konstantnim koeficijentima kada je $f(x)$ proizvoljna f-ja.

-Pretpostavimo da smo za odgovarajuću homogenu jednačinu našli opšte rešenje: $y = C_1 y_1 + C_2 y_2$. Partikularno rešenje ćemo tražiti u obliku: $y_p = C_1(x) y_1 + C_2(x) y_2$, tj. variraćemo konstante. $C_1(x)$ i $C_2(x)$ su zasad nepoznate f-je, koje ćemo odrediti iz uslova da $y_p(x)$ zadovoljava polaznu jednačinu, a y_1 i y_2 su poznata linearno nezavisna partikularna rešenja homogene jedn. Diferenciranjem dobijamo:

$$y_p' = C_1'(x)y_1 + C_1(x)y_2' + C_2'(x)y_2 + C_2(x)y_2'$$

Ako su $C_1(x)$ i $C_2(x)$ tako odabrane f-je da ovaj izraz ima isti oblik kao i kad zavisi od običnih konstanata C_1 i C_2 , tj. ako je $C_1'(x)y_1 + C_2'(x)y_2 = 0$, tada se dobija:

$$\begin{cases} y_p' = C_1'(x)y_1 + C_1(x)y_2' \\ y_p'' = C_1(x)y_1'' + C_2(x)y_2'' + C_1'(x)y_1' + C_2'(x)y_2' \end{cases}$$

Ako pomnožimo y_p sa $q(x)$, y_p' sa $p(x)$ i unesemo zajedno sa y_p'' u polaznu jednačinu dobijamo:

$$C_1(x)(y_1'' + p y_1' + q y_1) + C_2(x)(y_2'' + p y_2' + q y_2) + C_1'(x)y_1' + C_2'(x)y_2' = f(x)$$

gde su izrazi u zagradama jednaki nuli, jer su y_1 i y_2 po pretpostavci rešenja homogene jednačine.

-Dakle, da bi f-ja $y_p = C_1(x)y_1 + C_2(x)y_2$ predstavljala partikularno rešenje polazne jednačine, mora biti zadovoljen i uslov $C_1'(x)y_1' + C_2'(x)y_2' = f(x)$. Uslovi daju sistem jednačina:

$$\begin{cases} C_1(x)y_1 + C_2(x)y_2 = 0 \\ C_1'(x)y_1' + C_2'(x)y_2' = f(x) \end{cases}$$

čija je determinanta, kako je i dokazano $W(x) \neq 0$, što znači da prvo možemo iz predhodnog sistema naći $C_1'(x)$ i $C_2'(x)$, a zatim integracijom i $C_1(x)$ i $C_2(x)$.

(16) HOMOGENE LINEARNE DIFERENCIJALNE JEDNAČINE VIŠEG REDA. FUNDAMENTALNI SISTEM REŠENJA. DETERMINANTA VRONSKOG.

-Homogena linearna diferencijalna jednačina n-tog reda ima oblik:

$$y^{(n)} + p_1 y^{(n-1)} + p_2 y^{(n-2)} + \dots + p_{n-1} y' + p_n y = 0$$

gde su p_i u opštem slučaju neprekidne f-je nad istim intervalom. Ako su svi $p_i = \text{const.}$ imamo homogenu jednačinu sa konstantnim koeficijentima.

-Važe sve teoreme kao i za linearne jednačine drugog reda:

-**Teorema:** Ako je $y_1(x)$ jedno rešenje homogene jednačine tada je i $C_1 y_1(x)$ takođe rešenje.

-**Teorema:** Ako su $y_1(x), y_2(x), \dots, y_n(x)$ tada je i svaka njihova netrivialna linearna kombinacija: $C_1 y_1(x) + C_2 y_2(x) + \dots + C_n y_n(x)$ rešenje te jednačine.

-Sistem n f-ja $\varphi_1(x), \varphi_2(x), \dots, \varphi_n(x)$ je linearno zavistan ako se bilo koja od tih f-ja može predstaviti kao netrivialna linearna kombinacija ostalih, a linearno nezavisan u nijedna od njih ne može predstaviti na taj način.

-Sistem od n međusovno nezavisnih partikularnih rešenja homogene linearne dif.jedn. n-tog reda zove se **fundamentalni sistem rešenja** te jednačine.

-**Teorema:** Opšte rešenje homogene jednačine n-tog reda ima oblik:

$$y_h = C_1 y_1 + C_2 y_2 + \dots + C_n y_n$$

gde je: $y_1(x), y_2(x), \dots, y_n(x)$ fundamentalni sistem rešenja te jednačine.

-Teorema: Ako se zna jedno partikularno rešenje homogene jednačine n-tog reda, tada se red te jednačine može sniziti za jedan.

-Ako su $y_1(x), y_2(x), \dots, y_n(x)$ partikularna rešenja homogene jednačine onda odgovarajuća determinanta Vronskog glasi:

$$W = \begin{vmatrix} y_1 & y_2 & \dots & y_n \\ y_1' & y_2' & \dots & y_n' \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ y_1^{(n-1)} & y_2^{(n-1)} & \dots & y_n^{(n-1)} \end{vmatrix}$$

-**Teorema:** Da bi sistem od n partikularnih rešenja $y_1(x), y_2(x), \dots, y_n(x)$ bio linearno nezavisan (fundamentalan), neophodno je i dovoljno da determinanta vronskog bude $W \neq 0$.

-Determinantu Vronskog koristimo i kad tražimo partikularno rešenje homogene jednačine za date početne uslove: $y(x_0) = y_0, y'(x_0) = y_0', \dots, y^{(n-1)}(x_0) = y_0^{(n-1)}$. Tada u opštem rešenju te jednačine: $y = C_1 y_1 + C_2 y_2 + \dots + C_n y_n$, treba odrediti odgovarajuće vrednosti konstanata za koje imamo sistem linearnih algebarskih jednačina:

$$\begin{cases} C_1 y_{10} + C_2 y_{20} + \dots + C_n y_{n0} = y_0 \\ C_1 y'_{10} + C_2 y'_{20} + \dots + C_n y'_{n0} = y'_0 \\ \dots \quad \dots \quad \dots \quad \dots \quad \dots \\ C_1 y_{10}^{(n-1)} + C_2 y_{20}^{(n-1)} + \dots + C_n y_{n0}^{(n-1)} = y_0^{(n-1)} \end{cases}$$

Kako je determinanta tog sistema $W(x_0) \neq 0$, dobićemo jedinstveno rešenje $(C_{10}, C_{20}, \dots, C_{n0})$ i odgovarajuće partikularno rešenje: $y_0 = C_{10} y_1 + C_{20} y_2 + \dots + C_{n0} y_n$.

(17) OPŠTE REŠENJE NEHOMOGENE DIFERENCIJALNE JEDNAČINE N-TOG REDA. METODA VARIJACIJE KONSTANATA.

-Opšte rešenje nehomogene jednačine n-tog reda:

$$y^{(n)} + p_1 y^{(n-1)} + p_2 y^{(n-2)} + \dots + p_{n-1} y' + p_n y = f(x)$$

je zbir opšteg rešenja $y_h(x)$ odgovarajuće homogene jednačine i jednog, bilo kojeg partikularnog rešenja $y_p(x)$ te homogene jednačine: $y = y_h + y_p$, tj: $y = C_1 y_1 + C_2 y_2 + \dots + C_n y_n + y_p$

-I za nehomogene jednačine višeg reda je opšta metoda nalaženja partikularnog rešenja metoda varijacije konstanata. Kao i u slučaju nehom.jedn. drugog reda, polazi se od pretpostavke da, ako su u opštem rešenju odgovarajuće umesto integracionih konstanata C_1, C_2, \dots, C_n funkcije: $C_1(x), C_2(x), \dots, C_n(x)$. tada partikularno rešenje tražimo u obliku:

$$y_p = C_1(x)y_1 + C_2(x)y_2 + \dots + C_n(x)y_n$$

gde f-je $C_1(x), C_2(x), \dots, C_n(x)$ zadovoljavaju uslove:

$$\begin{cases} C_1 y_1 + C_2 y_2 + \dots + C_n y_n = 0 \\ C_1' y_1' + C_2' y_2' + \dots + C_n' y_n' = 0 \\ \dots \quad \dots \quad \dots \quad \dots \quad \dots \\ C_1' y_1^{(n-1)} + C_2' y_2^{(n-1)} + \dots + C_n' y_n^{(n-1)} = f(x) \end{cases}$$

-Zapaža se da leve strane ovih jednačina imaju isti oblik kao i kada bi C_i' bile konstante, a ne f-je od x. Sve jednačine osim poslednje predstavljaju $n - 1$ uslov koji smo imali pravo da uvedemo za ne nepoznatih f-ja $C_1(x), C_2(x), \dots, C_n(x)$, a poslednja jednačina je rezultat smene $y, y', \dots, y^{(n-2)}$, zajedno sa tim uslovima u izvodu $y^{(n-1)}$.

-Ovaj sistem ima determinantu $W(x) \neq 0$ za sve dopustive x, tako da odatle nalazimo $C_1'(x), C_2'(x), \dots, C_n'(x)$, pa dalje integraljenjem i $C_1(x), C_2(x), \dots, C_n(x)$ i traženo partikularno rešenje $y_p(x)$

(18) LINEARNA DIFERENCIJALNA JEDNAČINA N-TOG REDA S KONSTANTNIM KOEFICIJENTIMA.

-Neka je data homogena diferencijalna jednačina n-tog reda:

$$y^{(n)} + a_1 y^{(n-1)} + a_2 y^{(n-2)} + \dots + a_{n-1} y' + a_n y = 0$$

sa konstantnim koeficijentima a_i . U tom slučaju će njena karakteristična jednačina biti:

$$k^n + a_1 k^{n-1} + a_2 k^{(n-2)} + \dots + a_{n-1} k + a_n = 0$$

-**Teorema:** Svakom m-tostrukom realnom korenu k karakteristične jednačine odgovara m partikularnih rešenja: $e^{kx}, xe^{kx}, \dots, x^{m-1}e^{kx}$.

-Svakom paru r -tostrukih konjugovano kompleksnih korena $k = \alpha \pm i\beta$ karakteristične jednačine odgovara $2r$ partikularnih rešenja oblika:

$$e^{\alpha x} \cos \beta x, xe^{\alpha x} \cos \beta x, \dots, x^{r-1} e^{\alpha x} \cos \beta x$$

$$e^{\alpha x} \sin \beta x, xe^{\alpha x} \sin \beta x, \dots, x^{r-1} e^{\alpha x} \sin \beta x$$

Pri tom opšti zbir reda višestrukosti svih koreni treba da bude jednak stepenu n karakteristične jednačine, tj. $m + 2r = n$.

-Ako je data nehomogena jednačina n-tog reda:

$$y^{(n)} + a_1 y^{(n-1)} + a_2 y^{(n-2)} + \dots + a_{n-1} y' + a_n y = f(x)$$

sa konstantnim koeficijentima, tada se, po analogiji sa jednačinom drugog reda, u nekim slučajevima može koristiti metoda neodređenih koeficijenata.

-Ako je desna strana jednačine oblika: $f(x) = e^{\alpha x}(P(x)\cos\beta x + Q(x)\sin\beta x)$, može se pokazati da partikularno rešenje nehomogene jednačine ima oblik kao i kod nehomogene jedn. drugog reda:

$$y = x^r e^{\alpha x}(R(x)\cos\beta x + S(x)\sin\beta x)$$

gde je r red višestrukosti korena $\alpha \pm i\beta$ karakteristične jednačine, a R i S su polinomi istog stepena čije koeficijente treba odrediti.

(19) PIKAROVA TEOREMA O EGZISTENCIJI I JEDINOSTI PARTIKULARNOG REŠENJA DIFERENCIJALNE JEDNAČINE PRVOG REDA.

-Ako na $P_{a,b}$ postoji $\frac{\partial f}{\partial y}$ i važi $\left| \frac{\partial f}{\partial y} \right| \leq L$, tada važi **Lipšicov uslov**:

$$|f(x, y_1) - f(x, y_2)| = \left| \frac{\partial f}{\partial y}(x, \xi)(y_1 - y_2) \right| \leq L|y_1 - y_2|$$

-**Pikarova teorema**: Neka je $P_{a,b} = \{(x, y): |x - x_0| \leq a; |y - y_0| \leq b\}$. Ako je $f(x, y)$ na $P_{a,b}$:

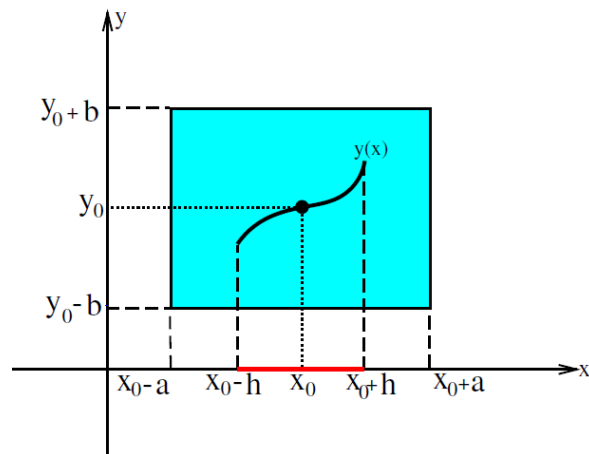
(1) **neprekidna**;

(2) **ograničena**, tj. $|f(x, y)| \leq M, \forall (x, y) \in P_{a,b}$

(3) **zadovoljava Lipšicov uslov**:

$$|f(x, y_1) - f(x, y_2)| \leq L|y_1 - y_2|, (x, y_1), (x, y_2) \in P_{a,b}$$

tada na $(x_0 - h, x_0 + h)$, $h = \min\{a, b/M\}$, postoji jedinstveno rešenje Košijevog problema.

-**Skica dokaza**: metoda sukcesivnih aproksimacija:

$$\frac{dy}{dx} = f(x, y), y(x_0) = y_0 \Rightarrow dy(x)$$

$$= f(x, y(x))dx \Rightarrow \int_{x_0}^x dy(x)$$

$$= \int_{x_0}^x f(x, y(x))dx$$

$$y(x) - y(x_0) = \int_{x_0}^x f(x, y(x))dx \Rightarrow y(x) = y_0 + \int_{x_0}^x f(x, y(x))dx$$

Sukcesivne aproksimacije:

$$\begin{aligned} y_0(x) &= y_0 \\ y_1(x) &= y_0 + \int_{x_0}^x f(x, y_0(x))dx \\ &\vdots \\ y_{n+1}(x) &= y_0 + \int_{x_0}^x f(x, y_n(x))dx \\ &\vdots \end{aligned}$$

Rezultat: $y_n(x) \rightarrow y(x); x \in (x_0 - h, x_0 + h)$, gde je $y(x)$ jedinstveno rešenje.

II. SISTEMI DIFERENCIJALNIH JEDNAČINA

(1) POJAM SISTEMA DIFERENCIJALNIH JEDNAČINA. RAZNI ZAPISI SISTEMA. REŠENJE, OPŠTE REŠENJE I PROBLEM S POČETNIM USLOVOM.

-Neka su x_1, x_2, \dots, x_n nepoznate f-je nezavisno promenljive t . Sistem od n jednačina koje uspostavljaju vezu između nezavisno promenljive, nepoznatih f-ja i njihovih prvih izvoda:

$$\begin{aligned} F_1(t, x_1, x_1', \dots, x_n, x_n') &= 0 \\ &\vdots \\ F_n(t, x_1, x_1', \dots, x_n, x_n') &= 0 \end{aligned}$$

naziva se sistem diferencijalnih jednačina prvog reda. Ako se ovaj sistem može rešiti po izvodima nepoznatih f-ja dobija se sistem diferencijalnih jednačina:

$$\begin{aligned} x_1' &= f_1(t, x_1, \dots, x_n) \\ &\vdots \\ x_n' &= f_n(t, x_1, \dots, x_n) \end{aligned}$$

-Za ovakav oblik sistema kaže se da je u *normalnom obliku*. S obzirom da je $x_i' = \frac{dx_i}{dt}$, poslednji sistem se može pisati i kao produžena proporcija:

$$\frac{dx_1}{f_1(t, x_1, \dots, x_n)} = \dots = \frac{dx_n}{f_n(t, x_1, \dots, x_n)} = \frac{dt}{1}$$

što predstavlja tzv. *simetrični oblik* sistema.

-F-je $x_1 = x_1(t), \dots, x_n = x_n(t)$ definisane i diferencijalne na intervalu (a, b) nazivaju se rešenje sistema na tom intervalu akko identički zadovoljavaju taj sistem tj. ako je, za svako t iz intervala (a, b) :

$$\begin{aligned} x_1'(t) &= f_1(t, x_1(t), \dots, x_n(t)) \\ &\vdots \\ x_n'(t) &= f_n(t, x_1(t), \dots, x_n(t)) \end{aligned}$$

-Opšte rešenje sistema je n -parametarska familija f-ja oblika:

$$\begin{aligned} x_1 = f_1(t, C_1, \dots, C_n) &\quad \varphi_1(t, x_1, \dots, x_n, C_1, \dots, C_n) = 0 \\ &\quad \vdots \\ x_n = f_n(t, C_1, \dots, C_n) &\quad \varphi_n(t, x_1, \dots, x_n, C_1, \dots, C_n) = 0 \end{aligned} \quad \Leftrightarrow$$

-Partikularno rešenje se dobija za konkretne vrednosti C_1, \dots, C_n .

-Problem sa početnim uslovom: Da li postoji rešenje Košijevog problema, i ako da, da li je jedinstveno.

(2) EGZISTENCIJA I JEDINSTVENOST REŠENJA PROBLEMA S POČETNIM USLOVOM ZA SISTEM DIFERENCIJALNIH JEDNAČINA.

-Neka je dat sistem diferencijalnih jednačina prvog reda u normalnom obliku:

$$\begin{aligned} x_1' &= f_1(t, x_1, \dots, x_n) \\ &\vdots \\ x_n' &= f_n(t, x_1, \dots, x_n) \end{aligned}$$

i neka tačka $(t_0, x_1^0, \dots, x_n^0)$ pripada oblasti definisanosti f-ja f_1, \dots, f_n . Osnovni problem u teoriji sistema dif.jedn. se može formulirati na sledeći način: Da li postoji rešenje sistema:

$$x_1 = x_1(t), \dots, x_n = x_n(t)$$

koje zadovoljava uslov: $x_1(t_0) = x_1^0, \dots, x_n(t_0) = x_n^0$. Ako postoji, da li je takvo rešenje jedinstveno ili ih ima više.

-Pomenuti uslov se naziva **početni uslov**, a problem nalaženja rešenja sistema koje zadovoljava dati početni uslov naziva Košijev problem. Košijev problem se geometrijski može interpretirati na sledeći način: između svih integralnih krivih koje odgovaraju sistemu naći onu koja prolazi kroz tačku $(t_0, x_1^0, \dots, x_n^0)$.

-Peanova teorema: Neka su f-je f_1, \dots, f_n definisane i neprekidne na $(n+1)$ -dimenzionalnom paralelepipedu: $P = \{(t, x_1, \dots, x_n) \mid |t - t_0| < a, |x_i - x_i^0| \leq b, i = 1, \dots, n\}$, gde su a i b pozitivni brojevi. Neka je $M > 0$ takvo da je $|f_i(t, x_1, \dots, x_n)| \leq M, (t, x_1, \dots, x_n) \in P$. Neka je, najzad, $h = \min\left\{a, \frac{b}{M}\right\}$. Tada sistem na intervalu $(t_0 - h, t_0 + h)$ ima bar jedno rešenje koje zadovoljava uslov.

-Iz Peanove teoreme zaključujemo da ne neprekidnost f-ja f_1, \dots, f_n u okolini tačke $(t_0, x_1^0, \dots, x_n^0)$ dovoljna za postojanje rešenja Košijevog problema. Ali, ovo nije dovoljno za jedinstvenost.

-Pikarova teorema: Isti uslovi kao i gore. Pretpostavimo da na P postoje parcijalni izvodi: $\left|\frac{\partial f_i}{\partial x_j}\right| \leq K$. Tada sistem na intervalu $(t_0 - h, t_0 + h)$ ima jedno i samo jedno rešenje.

-Skica dokaza: formira se niz uzastopnih aproksimacija rešenja, tj. n nizova f-ja:

$$\begin{aligned} x_{1,0}(t) &= x_1^0 \\ &\vdots \\ x_{n,0}(t) &= x_n^0 \end{aligned}, \text{ za}$$

$k = 0$ i t iz intervala. Dalje, za $k \geq 1$ i t iz intervala:

$$\begin{aligned} x_{1,k}(t) &= x_1^0 + \int_{t_0}^t f_1(t, x_{1,k-1}(t), \dots, x_{n,k-1}(t)) dt \\ &\vdots \\ x_{n,k}(t) &= x_n^0 + \int_{t_0}^t f_n(t, x_{1,k-1}(t), \dots, x_{n,k-1}(t)) dt \end{aligned}$$

Pokazuje se da nizovi ovih f-ja konvergiraju ka neprekidnim f-jama $x_1(t), \dots, x_n(t)$, za koja se dalje pokazuje da su rešenja sistema na intervalu. Najzad se pokazuje i da su f-je $x_1(t), \dots, x_n(t)$ jedina rešenja koja zadovoljavaju početni uslov.

-Ovi stavovi su **lokalnog** karaktera (zbog ograničenog intervala), ali se, pod određenim uslovima mogu i proširiti van intervala.

(3) VEZA SISTEMA N DIFERENCIJALNIH JEDNAČINA PRVOG REDA SA DIFERENCIJALNOM JEDNAČINOM N-TOG REDA.

-Neka je data diferencijalna jednačina n-tog reda rešena po najvišem izvodu:

$$x^{(n)} = f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)})$$

Uvedimo nove nepoznate f-je na sledeći način:

$$x_1 = x, x_2 = x', x_3 = x'', \dots, x_{n-1} = x^{(n-2)}, x_n = x^{(n-1)}$$

S obzirom na način uvođenja f-ja x_1, \dots, x_n imamo da je:

$$\begin{aligned}x_1' &= x' = x_2, & x_2' &= x'' = x_3, & \dots, & x_{n-1}' &= x^{(n-1)} = x_n \\x_n' &= x^{(n)} = f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)}) = f(t, x_1, x_2, \dots, x_n)\end{aligned}$$

Prema tome dobijen je sledeći sistem jednačina u normalnom obliku:

$$\begin{aligned}x_1' &= x_2 \\x_2' &= x_3 \\&\vdots \\x_{n-1}' &= x_n \\x_n' &= f(t, x_1, x_2, \dots, x_n)\end{aligned}$$

odakle se vidi da je $x = x(t)$ jedno rešenje polazne jednačine akko je

$$x_1 = x(t), x_2 = x'(t), \dots, x_n = x^{(n-1)}(t)$$

rešenje poslednjeg sistema. Dakle, rešavanje jednačine možemo zameniti rešavanjem sistema i obratno.

-Pod određenim pretpostavkama sistem diferencijalnih jednačina prvog reda oblika:

$$\begin{aligned}x_1' &= f_1(t, x_1, \dots, x_n) \\&\vdots \\x_n' &= f_n(t, x_1, \dots, x_n)\end{aligned}$$

može se takođe svesti na jednačinu n-tog reda. Postupak je sledeći: prva jednačina se diferencira $n - 1$ puta po t , a pritom se posle svakog diferenciranja izvodi x_1', \dots, x_n' zamenjuju sa f_1, \dots, f_n . Dobija se sledeći sistem jednačina:

$$\begin{aligned}
x_1'' &= \frac{\partial f_1}{\partial t} + \frac{\partial f_1}{\partial x_1} x_1' + \dots + \frac{\partial f_1}{\partial x_n} x_n' = \frac{\partial f_1}{\partial t} + \frac{\partial f_1}{\partial x_1} f_1 + \dots + \frac{\partial f_1}{\partial x_n} f_n = \varphi_2(t, x_1, \dots, x_n) \\
x_1''' &= \frac{\partial \varphi_2}{\partial t} + \frac{\partial \varphi_2}{\partial x_1} x_1' + \dots + \frac{\partial \varphi_2}{\partial x_n} x_n' = \frac{\partial \varphi_2}{\partial t} + \frac{\partial \varphi_2}{\partial x_1} f_1 + \dots + \frac{\partial \varphi_2}{\partial x_n} f_n = \varphi_3(t, x_1, \dots, x_n) \\
&\vdots \\
x_1^{(n-1)} &= \frac{\partial \varphi_{n-2}}{\partial t} + \frac{\partial \varphi_{n-2}}{\partial x_1} x_1' + \dots + \frac{\partial \varphi_{n-2}}{\partial x_n} x_n' = \frac{\partial \varphi_{n-2}}{\partial t} + \frac{\partial \varphi_{n-2}}{\partial x_1} f_1 + \dots + \frac{\partial \varphi_{n-2}}{\partial x_n} f_n = \varphi_{n-1}(t, x_1, \dots, x_n) \\
x_1^{(n)} &= \frac{\partial \varphi_{n-1}}{\partial t} + \frac{\partial \varphi_{n-1}}{\partial x_1} x_1' + \dots + \frac{\partial \varphi_{n-1}}{\partial x_n} x_n' = \frac{\partial \varphi_{n-1}}{\partial t} + \frac{\partial \varphi_{n-1}}{\partial x_1} f_1 + \dots + \frac{\partial \varphi_{n-1}}{\partial x_n} f_n = \varphi_n(t, x_1, \dots, x_n)
\end{aligned}$$

-Prva jednačina polaznog sistema i prvih $n - 2$ jednačina poslednjeg sistema čine sistem od $n - 1$ nepoznatih x_2, \dots, x_n :

$$\begin{aligned}
x_1' &= f_1(t, x_1, \dots, x_n) \\
x_1'' &= \varphi_2(t, x_1, \dots, x_n) \\
&\vdots \\
x_1^{(n-1)} &= \varphi_{n-1}(t, x_1, \dots, x_n)
\end{aligned}$$

Pretpostavimo da je $W \neq 0$ na nekoj $(n + 1)$ -dimenzionalnoj oblasti D i neka je:

$$\begin{aligned}
x_2 &= \lambda_2(t, x_1, x_1', \dots, x_1^{(n-1)}) \\
&\vdots \\
x_n &= \lambda_n(t, x_1, x_1', \dots, x_1^{(n-1)})
\end{aligned}$$

rešenje sistema (sa parcijalnim izvodima). Smenom ovih f-ja u poslednju jednačinu tog sistema dobijamo vezu:

$$x_1^{(n)} = \varphi_n(t, x_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n) = \varphi(t, x_1, x_1', \dots, x_1^{(n-1)})$$

koja predstavlja diferencijalnu jednačinu n-tog reda po x_1 .

(4) PRVI INTEGRALI SISTEMA DIFERENCIJALNIH JEDNAČINA. NEZAVISNOST PRVIH INTEGRALA, POTREBAN I DOVOLJAN USLOV.

-Neka je dat sistem diferencijalnih jednačina prvog reda u normalnom obliku:

$$\begin{aligned}x_1' &= f_1(t, x_1, \dots, x_n) \\ &\vdots \\ x_n' &= f_n(t, x_1, \dots, x_n)\end{aligned}$$

-F-ja $\varphi(t, x_1, \dots, x_n)$, neprekidno diferencijabilna i različita od konstante na oblasti D naziva se integral sistema na oblasti D akko je: $\varphi(t, x_1(t), \dots, x_n(t)) = C$, gde je: $x_1 = x_1(t), \dots, x_n = x_n(t)$ ma koje rešenje polaznog sistema takvo da je $(t, x_1(t), \dots, x_n(t)) \in D$, a C je konstanta.

-**Teorema:** Neka je f-ja $\varphi(t, x_1, \dots, x_n)$ neprekidno diferencijabilna i različita od konstante na oblasti D. Potreban i dovoljan uslov da φ redstavlja integral sistema na oblasti D dat je sa:

$$\frac{\partial \varphi}{\partial t} + \frac{\partial \varphi}{\partial x_1} f_1 + \dots + \frac{\partial \varphi}{\partial x_n} f_n = 0, \quad (t, x_1, \dots, x_n) \in D$$

-**Dokaz:**

-Prvo da je **potreban** – neka je $(t, x_1^0, \dots, x_n^0) \in D$ proizvoljna tačka. Prema pretpostavci o oblasti D postoji tačno jedno rešenje polaznog sistema $x_1 = x_1(t), \dots, x_n = x_n(t)$, definisano za $t \in (t_0 - h, t_0 + h) = I$, koje zadovoljava uslove. Kako je φ integral sistema biće:

$$\varphi(t, x_1(t), \dots, x_n(t)) = C \Rightarrow \frac{d}{dt} \varphi(t, x_1(t), \dots, x_n(t)) = 0, \quad t \in I$$

Po pravilu diferenciranja složene f-je imamo da je:

$$\frac{d}{dt} \varphi(t, x_1(t), \dots, x_n(t)) = \frac{\partial \varphi}{\partial t} + \frac{\partial \varphi}{\partial x_1} x_1' + \dots + \frac{\partial \varphi}{\partial x_n} x_n' \Rightarrow \frac{\partial \varphi}{\partial t} + \frac{\partial \varphi}{\partial x_1} x_1' + \dots + \frac{\partial \varphi}{\partial x_n} x_n' = 0$$

Kako je $x_1 = x_1(t), \dots, x_n = x_n(t)$ rešenje sistema, dobijamo konačno da je:

$$\frac{\partial \varphi}{\partial t} + \frac{\partial \varphi}{\partial x_1} f_1 + \dots + \frac{\partial \varphi}{\partial x_n} f_n = 0$$

-Pokažimo da je uslov **dovoljan** – kako $\frac{\partial \varphi}{\partial t} + \frac{\partial \varphi}{\partial x_1} f_1 + \dots + \frac{\partial \varphi}{\partial x_n} f_n = 0$ važi za $(t, x_1, \dots, x_n) \in D$ važiće, specijalno, i u tačkama oblika $(t, x_1(t), \dots, x_n(t))$, a kako je $x_1 = x_1(t), \dots, x_n = x_n(t)$ rešenje polaznog sistema iz ovog uslova dobijamo:

$$\frac{\partial \varphi}{\partial t} + \frac{\partial \varphi}{\partial x_1} x_1' + \dots + \frac{\partial \varphi}{\partial x_n} x_n' = 0 \Leftrightarrow \frac{d}{dt} \varphi(t, x_1(t), \dots, x_n(t)) = 0, \quad t \in I$$

odakle sledi da se $\varphi(t, x_1(t), \dots, x_n(t))$ na intervalu I svodi na konstantu, te je drugi deo dokaza završen.

-Jednakost $\varphi(t, x_1, \dots, x_n) = C$ gde je $\varphi(t, x_1, \dots, x_n)$ integral sistema, a C proizvoljna konstanta, naziva se prvi integral sistema.

-Prvi integrali: $\varphi_1(t, x_1, \dots, x_n) = C_1, \dots, \varphi_k(t, x_1, \dots, x_n) = C_k$, nazivaju se **nezavisnim** na oblasti D akko ni za jedno $i = 1, \dots, k$ ne postoji neprekidno diferencijabilna f-ja ϕ i oblast $D' \subseteq D$ tako da je:

$$\varphi_i = \phi(\varphi_1, \dots, \varphi_{i-1}, \varphi_{i+1}, \dots, \varphi_n), \quad (t, x_1, \dots, x_n) \in D'$$

U suprotnom se kaže da su dati prvi integrali **zavisni**.

(5) NALAŽENJE OPŠTEG I KOŠIJEVOG REŠENJA SISTEMA POMOĆU PRVIH INTEGRALA.

-Neka je dat sistem diferencijalnih jednačina:

$$\begin{aligned} x_1' &= f_1(t, x_1, \dots, x_n) \\ &\vdots \\ x_n' &= f_n(t, x_1, \dots, x_n) \end{aligned}$$

Ako je poznato n nezavisnih prvih integrala datog sistema, sistem se smatra u potpunosti rešenim.

-Zaista, neka su:

$$\begin{aligned} \varphi_1(t, x_1, \dots, x_n) &= C_1 \\ &\vdots \\ \varphi_n(t, x_1, \dots, x_n) &= C_n \end{aligned}$$

nezavisni prvi integrali ovog sistema i neka je D oblast na kojoj je:

$$\begin{vmatrix} \frac{\partial \varphi_1}{\partial x_1} & \dots & \frac{\partial \varphi_1}{\partial x_n} \\ \frac{\partial \varphi_2}{\partial x_1} & \dots & \frac{\partial \varphi_2}{\partial x_n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial \varphi_n}{\partial x_1} & \dots & \frac{\partial \varphi_n}{\partial x_n} \end{vmatrix} \neq 0$$

Tada se za svako $(t, x_1^0, \dots, x_n^0) \in D$ problem nalaženja onog rešenja sistema koje zadovoljava uslov $x_1(t_0) = x_1^0, \dots, x_n(t_0) = x_n^0$, svodi na rešavanje sistema nelinearnih algebarskih jednačina:

$$\begin{aligned} \varphi_1(t, x_1, \dots, x_n) &= \varphi_1(t, x_1^0, \dots, x_n^0) \\ &\vdots \\ \varphi_n(t, x_1, \dots, x_n) &= \varphi_n(t, x_1^0, \dots, x_n^0) \end{aligned}$$

-Ukoliko je poznato k nezavisnih prvih integrala sistema, u pojedinim slučajevima je red sistema moguće sniziti za k . Ako se sistem nelinearnih jednačina može rešiti po, npr. x_1, \dots, x_k , dobija se:

$$\begin{aligned} x_1 &= \Psi_1(t, x_{k+1}, \dots, x_n, C_1, \dots, C_k) \\ &\vdots \\ x_k &= \Psi_k(t, x_{k+1}, \dots, x_n, C_1, \dots, C_k) \end{aligned} \quad (*)$$

Uvrštavanjem dobijenih vrednosti u poslednjih $n - k$ jednačina polaznog sistema dobija se sistem sa $n - k$ jednačina sa $n - k$ nepoznatih funkcija:

$$\begin{aligned} x_{k+1}' &= f_{k+1}(t, \Psi_1, \dots, \Psi_k, x_1, \dots, x_n) \\ &\vdots \\ x_n' &= f_n(t, \Psi_1, \dots, \Psi_k, x_1, \dots, x_n) \end{aligned}$$

Ako je:

$$\begin{aligned} x_{k+1} &= x_{k+1}(t, C_1, \dots, C_n) \\ &\vdots \\ x_n &= x_n(t, C_1, \dots, C_n) \end{aligned}$$

opšte rešenje gornjeg sistema, uvrštavanjem u (*) dobijamo x_1, \dots, x_k izraženo u funkciji od t, C_1, \dots, C_n i na taj način dolazimo do opšteg rešenja polaznog sistema.

(6) SISTEMI DIFERENCIJALNIH JEDNAČINA VIŠEG REDA. SNIŽAVANJE REDA.

-Opšti oblik sistema diferencijalnih jednačina višeg reda je sledeći:

$$\begin{aligned} F_1(t, x_1, x_1', \dots, x_1^{(k_1)}, \dots, x_n, x_n', \dots, x_n^{(k_n)}) &= 0 \\ &\vdots \\ F_n(t, x_1, x_1', \dots, x_1^{(k_1)}, \dots, x_n, x_n', \dots, x_n^{(k_n)}) &= 0 \end{aligned}$$

Ako se sistem može rešiti po najvišim izvodima dobija se normalni oblik sistema višeg reda:

$$\begin{aligned} x_1^{(k_1)} &= f_1(t, x_1, x_1', \dots, x_1^{(k_1-1)}, \dots, x_n, x_n', \dots, x_n^{(k_n-1)}) \\ &\vdots \\ x_n^{(k_n)} &= f_n(t, x_1, x_1', \dots, x_1^{(k_1-1)}, \dots, x_n, x_n', \dots, x_n^{(k_n-1)}) \end{aligned} \quad (*)$$

-Ovakav sistem se uvek može svesti na sistem od $k_1 + \dots + k_n$ jednačina prvog reda. Uvodimo smene:

$$\begin{aligned} x_{1,1} &= x_1 & x_{1,n} &= x_n \\ x_{2,1} &= x_1' & \dots & x_{2,n} &= x_n' \\ &\vdots & & \vdots & \\ x_{k_1-1,1} &= x_1^{(k_1-2)} & x_{k_1-1,n} &= x_n^{(k_1-2)} \\ x_{k_1,1} &= x_1^{(k_1-1)} & \dots & x_{k_1,n} &= x_n^{(k_1-1)} \end{aligned}$$

Iz navedenih smena sledi:

$$\begin{aligned} x_{1,1}' &= x_{2,1} & \dots & x_{1,n}' &= x_{2,n} \\ &\vdots & & \vdots & \\ x_{k_1-1,1}' &= x_{k_1,1} & \dots & x_{k_1-1,n}' &= x_{k_1,n} \end{aligned}$$

što predstavlja $(k_1 - 1) + \dots + (k_n - 1) = k_1 + \dots + k_n - n$ diferencijalnih jednačina. Pored toga, na osnovu ovih smena i sistema (*) dobijamo još n diferencijalnih jednačina:

$$\begin{aligned} x_{k_1,1}' &= f_1(t, x_{1,1}, \dots, x_{k_1,1}, \dots, x_{1,n}, \dots, x_{k_n,n}) \\ &\vdots \\ x_{k_1,n}' &= f_n(t, x_{1,1}, \dots, x_{k_1,1}, \dots, x_{1,n}, \dots, x_{k_n,n}) \end{aligned}$$

Sada je sa poslednjim smenama i ovim izrazom dat sistem od $k_1 + \dots + k_n$ diferencijalnih jednačina prvog reda sa $k_1 + \dots + k_n$ nepoznatih funkcija.

-Košijev problem za sistem (*) glasi: među svim rešenjima sistema naći ono koje zadovoljava uslove:

$$\begin{aligned} x_1(t_0) &= x_{10} & \dots & x_n(t_0) &= x_{n0} \\ &\vdots & & \vdots & \\ x_1^{(k_1-1)}(t_0) &= x_{10}^{(k_1-1)} & \dots & x_n^{(k_n-1)}(t_0) &= x_{n0}^{(k_n-1)} \end{aligned}$$

Odgovarajući košijev problem za naredna dva sistema glasi:

$$\begin{aligned} x_{1,1}(t_0) &= x_{10} & \dots & x_{1,n}(t_0) &= x_{n0} \\ &\vdots & & \vdots & \\ x_{k_1,1}^{(k_1-1)}(t_0) &= x_{10}^{(k_1-1)} & \dots & x_{k_n,n}^{(k_n-1)}(t_0) &= x_{n0}^{(k_n-1)} \end{aligned}$$

Ako je: $x_{1,1} = x_{1,1}(t), \dots, x_{k_1,1} = x_{k_1,1}(t), \dots, x_{1,n} = x_{1,n}(t), \dots, x_{k_n,n} = x_{k_n,n}(t)$ rešenje poslednjeg Košijevog problema, onda je: $x_1 = x_{1,1}(t), \dots, x_n = x_{1,n}(t)$ rešenmje polaznog Košijevog problema.

III. SISTEMI LINEARNIH DIFERENCIJALNIH JEDNAČINA

(1) SISTEMI LINEARNIH DIFERENCIJALNIH JEDNAČINA. EGZISTENCIJA I JEDINSTVENOST REŠENJA.

-Sistem linearnih diferencijalnih jednačina prvog reda je sistem oblika:

$$\begin{aligned}x_1' &= a_{11}(t)x_1 + \dots + a_{1n}(t)x_n + b_1(t) \\ &\vdots \\ x_n' &= a_{n1}(t)x_1 + \dots + a_{nn}(t)x_n + b_n(t)\end{aligned}$$

-Ako bar jedna od f-ja $b_i(t)$ nije identički jednaka nuli, ovaj sistem se naziva **nehomogeni sistem**. U suprotnom svodi se na:

$$\begin{aligned}x_1' &= a_{11}(t)x_1 + \dots + a_{1n}(t)x_n = 0 \\ &\vdots \\ x_n' &= a_{n1}(t)x_1 + \dots + a_{nn}(t)x_n = 0\end{aligned}$$

i naziva se **homogeni sistem**. Košijev problem za ovakav sistem se sastoji u nalaženju rešenja: $x_1 = x_1(t), \dots, x_n = x_n(t)$ koje zadovoljava uslov: $x_1(t_0) = x_1^0, \dots, x_n(t_0) = x_n^0$ gde su: t_0, x_1^0, \dots, x_n^0 dati brojevi.

-**Vektorski oblik sistema** – Neka je:

$$X = \begin{bmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}, \frac{dX}{dt} = \begin{bmatrix} x_1' \\ \vdots \\ x_n' \end{bmatrix}, B(t) = \begin{bmatrix} b_1(t) \\ \vdots \\ b_n(t) \end{bmatrix}, A(t) = \begin{bmatrix} a_{11}(t) & \dots & a_{1n}(t) \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1}(t) & \dots & a_{nn}(t) \end{bmatrix}$$

tada se nehomogeni sistem može zapisati u vektorskom obliku:

$$\frac{dX}{dt} = A(t)X + B(t)$$

a homogeni u obliku:

$$\frac{dX}{dt} = A(t)X$$

-Košijev problem za sistem u vektorskom obliku se može napisati: naći $X(t)$ koje zadovoljava uslov:

$$X(t_0) = X_0, \quad X_0 = \begin{bmatrix} x_1^0 \\ \vdots \\ x_n^0 \end{bmatrix}$$

-**Teorema (Pikarova, globalna)**: Neka su f-je $a_{ij}(t), b_i(t), i = 1 \dots n, j = 1 \dots n$, neprekidne na (a, b) , neka $t_0 \in (a, b)$ i neka su x_1^0, \dots, x_n^0 proizvoljni realni brojevi. Tada sistem ima jedno i samo jedno rešenje $x_1 = x_1(t), \dots, x_n = x_n(t)$ koje zadovoljava uslov: $x_1(t_0) = x_1^0, \dots, x_n(t_0) = x_n^0$ i ono je definisano na celom intervalu (a, b) .

(2) HOMOGENI SISTEMI DIFERENCIJALNIH JEDNAČINA. OSNOVNA SVOJSTVA. OPŠTE REŠENJE HOMOGENOG SISTEMA.

-Homogeni sistem diferencijalnih jednačina je oblika:

$$\frac{dX}{dt} = A(t)X$$

(gde je $A(t)$ matrica reda $n \times n$ čiji su elementi neprekidne f-je.

-**Teorema:** Ako su:

$$X_1(t) = \begin{bmatrix} x_{11}(t) \\ \vdots \\ x_{n1}(t) \end{bmatrix}, \dots, X_m(t) = \begin{bmatrix} x_{1m}(t) \\ \vdots \\ x_{nm}(t) \end{bmatrix}$$

rešenja sistema na (a, b) i C_1, \dots, C_m su proizvoljne konstante tada je i ovaj izraz rešenje sistema:

$$X(t) = C_1 X_1(t) + \dots + C_m X_m(t) = \begin{bmatrix} C_1 x_{11}(t) + \dots + C_m x_{1m}(t) \\ \vdots \\ C_1 x_{n1}(t) + \dots + C_m x_{nm}(t) \end{bmatrix}$$

-**Dokaz:** Kako su $X_1(t), \dots, X_m(t)$ rešenja sistema imamo da je:

$$\frac{dX(t)}{dt} = C_1 \frac{dX_1(t)}{dt} + \dots + C_m \frac{dX_m(t)}{dt} = C_1 A(t)X_1(t) + \dots + C_m A(t)X_m(t) = A(t)X(t)$$

-Rešenja $X_1(t), \dots, X_m(t)$ su linearno zavisna na (a, b) akko postoje konstante C_1, \dots, C_m od kojih je bar jedna različita od nule, tako da je: $C_1 X_1(t) + \dots + C_m X_m(t) = 0$. U suprotnom kažemo da su linearno nezavisna na (a, b) .

-**Teorema:** Neka su $X_1(t), \dots, X_n(t)$ linearno nezavisna rešenja sistema. Tada opšte rešenje

$$X_h = C_1 X_1(t) + \dots + C_n X_n(t)$$

sadrži sva rešenja tog sistema.

-**Dokaz:** Neka je $X(t)$ proizvoljno rešenje, a $t_0 \in (a, b)$ fiksirano. Tražimo C_1, \dots, C_n :

$$C_1 X_1(t_0) + \dots + C_n X_n(t_0) = X(t_0) \Rightarrow \begin{array}{l} C_1 x_{11}(t_0) + \dots + C_n x_{1n}(t_0) = x_1(t_0) \\ \vdots \\ C_1 x_{n1}(t_0) + \dots + C_n x_{nn}(t_0) = x_n(t_0) \end{array}$$

Nehomogeni je sistem, tj. $W(t_0) \neq 0$, odakle sledi da postoji jedinstveno rešenje C_1^0, \dots, C_n^0 . Rešenja $X(t)$ i $C_1^0 X_1(t) + \dots + C_n^0 X_n(t)$ zadovoljavaju isti početni uslov u t_0 , i odatle, na osnovu Pikarove teoreme, sledi: $X(t) = C_1^0 X_1(t) + \dots + C_n^0 X_n(t)$; $t \in (a, b)$.

-Načini zapisa opšteg rešenja:

$$X_h = \Phi(t)C$$

matrični zapis

$$X_h = C_1 X_1 + \dots + C_n X_n$$

vektorski zapis

$$\left. \begin{array}{l} C_1 x_{11} + \dots + C_n x_{1n} \\ \vdots \\ C_1 x_{n1} + \dots + C_n x_{nn} \end{array} \right\}$$

skalarni zapis

(3) FUNDAMENTALNE MATRICE HOMOGENOG SISTEMA DIFERENCIJALNIH JEDNAČINA. POTREBAN I DOVOLJAN USLOV. OPŠTE REŠENJE SISTEMA IZRAŽENO PREKO FUNDAMENTALNE MATRICE.

-Matrica $\Phi(t)$ reda $n \times n$ naziva se *fundamentalna matrica sistema* akko su kolone te matrice linearno nezavisna rešenja sistema:

$$\Phi(t) = \begin{bmatrix} x_{11}(t) & \cdots & x_{1n}(t) \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ x_{n1}(t) & \cdots & x_{nn}(t) \end{bmatrix}$$

Napomena: kolone matrice $\Phi(t)$ su rešenja sistema akko $\Phi(t)$ zadovoljava pridruženu matričnu jedn.:

$$\frac{d\Phi}{dt} = A(t)\Phi$$

-**Teorema:** Ako je $\Phi(t)$ fundamentalna matrica, a P nesingularna matrica, onda je $\Psi(t) = \Phi(t)P$ fundamentalna matrica.

-**Dokaz:**

$$\frac{d\Psi}{dt} = \frac{d\Phi}{dt}P = A(t)\Phi P = A(t)\Psi; \quad \det\Psi = \det\Phi \cdot \det P \neq 0$$

-Matrični zapis opšteg rešenja sistema: $X_h = \Phi(t)C$

-**Teorema:** Neka su $X_1(t), \dots, X_m(t)$ rešenja sistema. Potreban i dovoljan uslov za linearnu nezavisnost tih rešenja na intervalu (a, b) dat je sa:

$$W(t) = \begin{vmatrix} x_{11}(t) & \cdots & x_{1n}(t) \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ x_{n1}(t) & \cdots & x_{nn}(t) \end{vmatrix} \neq 0; \quad t \in (a, b)$$

-**Dokaz:** Neka su $X_1(t), \dots, X_n(t)$ linearno nezavisna rešenja sistema. Pretpostavimo suprotno tvrđenju teoreme, da postoji $t_0 \in (a, b)$ takvo da je $W(t) = 0$. Tada sistem:

$$\begin{aligned} C_1 x_{11}(t_0) + \cdots + C_n x_{1n}(t_0) &= 0 \\ &\vdots \\ C_1 x_{n1}(t_0) + \cdots + C_n x_{nn}(t_0) &= 0 \end{aligned}$$

osim trivijalnog ima i netrivialno rešenje $\bar{C}_1, \dots, \bar{C}_n$. Tada je: $X(t) = \bar{C}_1 X_1(t) + \cdots + \bar{C}_n X_n(t)$ rešenje sistema koje zadovoljava uslov $X(t_0) = 0$. Isti početni uslov zadovoljava i rešenje $X = 0$. Iz Pikarove teoreme sledi: $\bar{C}_1 X_1(t) + \cdots + \bar{C}_n X_n(t) = 0$, što je u kontradikciji sa linearnom nezavisnošću, te je pretpostavka $W(t) = 0$ neodrživa.

-Pokažimo da je uslov dovoljan: Neka je $W(t) \neq 0$. Pretpostavimo da je:

$$C_1 X_1(t) + \cdots + C_n X_n(t) = 0$$

Tada je, za fiksirano $t = t_0$:

$$C_1 X_1(t_0) + \cdots + C_n X_n(t_0) = \begin{bmatrix} C_1 x_{11}(t_0) + \cdots + C_n x_{1n}(t_0) \\ \vdots \\ C_1 x_{n1}(t_0) + \cdots + C_n x_{nn}(t_0) \end{bmatrix} = 0$$

iz čega sledi da konstante C_1, \dots, C_n zadovoljavaju homogeni sistem linearnih algebarskih jednačina. Ovde je $W(t_0) \neq 0$ tj, sistem ima samo trivijalna rešenja, što znači da su $C_i = 0$, dakle, rešenja $X_1(t), \dots, X_n(t)$ su, po definiciji, linearno nezavisna.

(4) NEHOMOGENI SISTEMI. OPŠTE REŠENJE NEHOMOGENOG SISTEMA.

-Vektorski zapis nehomogenog sistema linearnih diferencijalnih jednačina je:

$$\frac{dX}{dt} = A(t)X + B(t)$$

Ovom sistemu pridružujemo homogeni sistem:

$$\frac{dX}{dt} = A(t)X$$

-**Teorema:** Neka su $X_1(t), \dots, X_n(t)$ linearno nezavisna rešenja homogenog sistema i neka je $X_p(t)$ jedno partikularno rešenje nehomogenog sistema. Tada opšte rešenje:

$$X(t) = C_1X_1(t) + \dots + C_nX_n(t) + X_p(t)$$

sadrži sva rešenja nehomogenog sistema.

-**Dokaz:**

$$\begin{aligned} \frac{dX}{dt} &= C_1 \frac{dX_1}{dt} + \dots + C_n \frac{dX_n}{dt} + \frac{dX_p}{dt} = C_1AX_1 + \dots + C_nAX_n + AX_p + B \\ &= A(C_1X_1 + \dots + C_nX_n + X_p) + B = AX + B \end{aligned}$$

Dakle, $C_1X_1(t) + \dots + C_nX_n(t) + X_p(t)$ je rešenje nehomogenog sistema koje zadovoljava isti početni uslov kao rešenje $X(t)$. Na osnovu teoreme o jedinstvenosti rešenja imamo da je:

$$X(t) = C_1X_1(t) + \dots + C_nX_n(t) + X_p(t)$$

(5) METODA VARIJACIJE KONSTANATA ZA NEHOMOGENI SISTEM.

-Neka su:

$$X_1(t) = \begin{bmatrix} x_{11}(t) \\ \vdots \\ x_{n1}(t) \end{bmatrix}, \dots, X_m(t) = \begin{bmatrix} x_{1m}(t) \\ \vdots \\ x_{nm}(t) \end{bmatrix}$$

linearno nezavisna rešenja sistema. Tražimo opšte rešenje sistema u obliku:

$$X(t) = C_1 X_1(t) + \dots + C_n X_n(t)$$

$$\frac{dX}{dt} = C_1' X_1 + C_1 X_1' + \dots + C_n' X_n + C_n X_n'$$

Kako je: $X_1' = AX_1, \dots, X_n' = AX_n$, ovaj izraz postaje:

$$\begin{aligned} \frac{dX}{dt} &= C_1' X_1 + \dots + C_n' X_n + A(t)(C_1 X_1 + \dots + C_n X_n) = C_1' X_1 + \dots + C_n' X_n + A(t)X \\ &= A(t)X + B(t) \Rightarrow C_1' X_1 + \dots + C_n' X_n = B(t) \quad \text{tj.} \end{aligned}$$

$$C_1' \begin{bmatrix} x_{11} \\ \vdots \\ x_{n1} \end{bmatrix} + \dots + C_n' \begin{bmatrix} x_{1n} \\ \vdots \\ x_{nn} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_n \end{bmatrix} \Leftrightarrow \begin{cases} C_1' x_{11} + \dots + C_n' x_{1n} = b_1 \\ \vdots \\ C_1' x_{n1} + \dots + C_n' x_{nn} = b_n \end{cases}$$

-Kako su $X_1(t), \dots, X_n(t)$ linearno nezavisna rešenja sistema sledi da je $W \neq 0$ pa sistem ima jedinstveno rešenje: $C_1' = v_1(t), \dots, C_n' = v_n(t)$. F-je C_1, \dots, C_n se određuju integracijom:

$$C_1(t) = \int v_1(t) dt + C_1, \dots, C_n(t) = \int v_n(t) dt + C_n$$

$$\begin{aligned} X &= \left(\int v_1(t) dt + C_1 \right) X_1 + \dots + \left(\int v_n(t) dt + C_n \right) X_n \\ &= C_1 X_1 + \dots + C_n X_n + \left(\int v_1(t) dt \right) X_1 + \dots + \left(\int v_n(t) dt \right) X_n = X_h + X_p \end{aligned}$$

što predstavlja opšte rešenje nehomogenog sistema.

-Matrični zapis:

$$\frac{dX}{dt} = \frac{d\Phi}{dt} C + \Phi \frac{dC}{dt} = A(t)\Phi(t)C(t) + B(t)$$

$$\Phi \frac{dC}{dt} = B(t) \Rightarrow \frac{dC}{dt} = \Phi^{-1} B(t) \Rightarrow C(t) = \int \Phi^{-1} B(t) dt + C$$

$$X = \Phi(t) \left(\int \Phi^{-1} B(t) dt + C \right) = \Phi(t)C + \Phi(t) + \Phi(t) \int \Phi^{-1} B(t) dt = X_h + X_p$$

(6) REŠAVANJE HOMOGENOG SISTEMA SA KONSTANTNIM KOEFICIJENTIMA. KARAKTERISTIČNA JEDNAČINA I KARAKTERISTIČNE VREDNOSTI SISTEMA. JEDNOSTRUKI REALNI KORENI.

-Posmatramo linearni homogeni sistem oblika:

$$\frac{dX}{dt} = AX \Leftrightarrow \begin{array}{l} x_1' = a_{11}x_1 + \dots + a_{1n}x_n \\ \vdots \\ x_n' = a_{n1}x_1 + \dots + a_{nn}x_n \end{array}$$

Rešenje tražimo u obliku: $x_1' = A_1\lambda e^{\lambda t}, \dots, x_n' = A_n\lambda e^{\lambda t}$. Kada se to zameni u gornji sistem, imamo:

$$\begin{array}{l} A_1\lambda e^{\lambda t} = e^{\lambda t}(a_{11}A_1 + \dots + a_{1n}A_n) = 0 \\ \vdots \\ A_n\lambda e^{\lambda t} = e^{\lambda t}(a_{n1}A_1 + \dots + a_{nn}A_n) = 0 \end{array} \Leftrightarrow \begin{array}{l} (a_{11} - \lambda)A_1 + \dots + a_{1n}A_n = 0 \\ \vdots \\ a_{n1}A_1 + \dots + (a_{nn} - \lambda)A_n = 0 \end{array} \quad (*)$$

-Netrivijalno rešenje poslednjeg sistema postoji akko je:

$$\begin{vmatrix} a_{11} - \lambda & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nn} - \lambda \end{vmatrix} = 0 \Leftrightarrow \det(A - \lambda I) = 0$$

Ova jednačina se naziva karakteristična jednačina sistema. Ova jednačina ima n rešenja $\lambda_1, \dots, \lambda_n$, koja se nazivaju karakteristične vrednosti sistema.

-U slučaju ($\lambda = a$ je realan jednostruk koren) – tada je, za svako $k = 1, \dots, n$ rang matrice:

$$\begin{bmatrix} a_{11} - \lambda & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nn} - \lambda \end{bmatrix}$$

jednak $n - 1$. Stoga se za svako $k = 1, \dots, n$ sistem (*) može dovesti na kvazitrougaoni oblik, sa jednom slobodnom i $n - 1$ vezanih promenljivih, a netrivijalno rešenje se može dobiti davanjem proizvoljne vrednosti ($\neq 0$) slobodnoj promenljivoj i rešavanjem po ostalima. Ako je A_{1k}, \dots, A_{nk} jedno netrivijalno rešenje sistema, tom rešenju odgovara rešenje:

$$x_1 = A_{1k}\lambda e^{\lambda_k t}, \dots, x_n = A_{nk}\lambda e^{\lambda_k t}$$

-Dalje se na ovaj način dobija n rešenja sistema koja vektorski možemo da zapišemo:

$$X_1 = \begin{bmatrix} A_{11} \\ \vdots \\ A_{n1} \end{bmatrix} e^{\lambda_1 t}, \dots, X_n = \begin{bmatrix} A_{1n} \\ \vdots \\ A_{nn} \end{bmatrix} e^{\lambda_n t}$$

S obzirom da su λ_i međusobno različiti, rešenja X_i su linearno nezavisna na intervalu $(-\infty, +\infty)$. Stoga fundamentalna matrica sistema glasi:

$$\Phi(t) = \begin{bmatrix} A_{11}e^{\lambda_1 t} & \dots & A_{1n}e^{\lambda_n t} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ A_{n1}e^{\lambda_1 t} & \dots & A_{nn}e^{\lambda_n t} \end{bmatrix}$$

a opšte rešenje je: $X(t) = \Phi(t)C$, gde je C konstantan vektor.

(7) REŠAVANJE HOMOGENOG SISTEMA SA KONSTANTNIM KOEFICIJENTIMA. KARAKTERISTIČNA JEDNAČINA I KARAKTERISTIČNE VREDNOSTI SISTEMA. JEDNOSTRUKI KOMPLEKSNI KORENI.

-II slučaj ($\lambda = \alpha \pm i\beta$ je jednostruk kompleksan par) – Ako je $A_{1k} = \gamma_{1k} + i\delta_{1k}, \dots, A_{nk} = \gamma_{nk} + i\delta_{nk}$ jedno rešenje sistema (*) tada je: $x_1 = A_{1k}\lambda e^{\lambda_k t}, \dots, x_n = A_{nk}\lambda e^{\lambda_k t}$ kompleksno rešenje polaznog sistema. Obzirom da je: $e^{\lambda_k t} = e^{(\alpha+i\beta)t} = e^{\alpha t}(\cos\beta t + i\sin\beta t)$ možemo razdvojiti realni i imaginarni deo. Dobijaju se dva realna rešenja sistema (*):

$$x_1 = e^{\alpha t}(\gamma_{1k}\cos\beta t - \delta_{1k}\sin\beta t), \dots, x_n = e^{\alpha t}(\gamma_{nk}\cos\beta t - \delta_{nk}\sin\beta t)$$

$$x_1 = e^{\alpha t}(\gamma_{1k}\cos\beta t + \delta_{1k}\sin\beta t), \dots, x_n = e^{\alpha t}(\gamma_{nk}\cos\beta t + \delta_{nk}\sin\beta t)$$

koja se vektorski mogu zapisati u obliku:

$$X_k = \begin{bmatrix} \gamma_{1k}\cos\beta t - \delta_{1k}\sin\beta t \\ \vdots \\ \gamma_{nk}\cos\beta t - \delta_{nk}\sin\beta t \end{bmatrix} e^{\alpha t}; \quad X_{k+1} = \begin{bmatrix} \gamma_{1k}\cos\beta t + \delta_{1k}\sin\beta t \\ \vdots \\ \gamma_{nk}\cos\beta t + \delta_{nk}\sin\beta t \end{bmatrix} e^{\alpha t}$$

(8) REŠAVANJE HOMOGENOG SISTEMA SA KONSTANTNIM KOEFICIJENTIMA. KARAKTERISTIČNA JEDNAČINA I KARAKTERISTIČNE VREDNOSTI SISTEMA. REALNI VIŠESTRUKI KORENI.

-III slučaj ($\lambda = a$ je reani višestruki koren) – tada je rešenje sistema (*):

$$x_1 = P_1(t)e^{at}, \dots, x_n = P_n(t)e^{at}$$

gde su $P_i(t)$ polinomi stepena $k - 1$ sa neodređenim koeficijentima odakle ćemo dobiti homogeni sistem od $n \cdot k$ jednačina sa $n \cdot k$ nepozatih.

-Za svako $k = 1, \dots, n$ rang matrice:

$$\begin{bmatrix} a_{11} - \lambda & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{1n} & \cdots & a_{11} - \lambda \end{bmatrix}$$

je jednak $nk - k$. Stoga se za svako $k = 1, \dots, n$ sistem (*) može dovesti na kvazitrougaoni oblik, sa k slobodnih i $nk - k$ vezanih promenljivih. Dodeljivanjem redom po jednoj od slobodnih promenljivih vrednosti 1, a ostalim slobodnim promenljivim vrednosti 0 i rešavajući po vezanim promenljivim dobija se k različitih rešenja sistema (sa k kolona):

$$\left. \begin{array}{l} 1 \ 0 \ \cdots \ 0 \ \rightarrow \text{vezane} \rightarrow X_1 \\ \vdots \ \vdots \ \ddots \ \vdots \\ 0 \ 0 \ \cdots \ 1 \ \rightarrow \text{vezane} \rightarrow X_k \end{array} \right\} \text{linearno nezavisna rešenja}$$

(9) ODREĐIVANJE FUNDAMENTALNE MATRICE POMOĆU MATRIČNOG EKSPONENTA.

-Za niz matrica $(A_k) = (\|a_{ij}^k\|)$ reda $m \times n$ kaže se da **konvergira ka matrici** $A = \|a_{ij}\|_{m \times n}$ ako je:

$$\lim_{k \rightarrow \infty} a_{ij}^k = a_{ij}, \quad i = 1, \dots, n; \quad j = 1, \dots, m$$

pritom se koristi oznaka:

$$\lim_{k \rightarrow \infty} A_k = A$$

-Matrični red:

$$\sum_{k=0}^{\infty} A_k$$

konvergira i suma mu je matrica A ako niz delimičnih suma

$$S_p = \sum_{k=0}^p A_k$$

konvergira ka A. U tom slučaju pišemo:

$$A = \sum_{k=0}^{\infty} A_k$$

-Neka je $m \in \mathbb{N} \cup \{0\}$; m-ti stepen kvadratne matrice A se definiše sa:

$$A^0 = I; \quad A^m = A^{m-1}A; \quad m \geq 1$$

Neka je A tada kvadratna matrica. **Matrični eksponent** e^A je matrica koja se definiše sa:

$$e^A = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{A^k}{k!} = I + A + \frac{A^2}{2!} + \frac{A^3}{3!} + \dots$$

-Razmotrimo funkcionalnu matricu e^{At} gde je A data kvadratna matrica, a t realna promenljiva:

$$e^{At} = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{A^k}{k!} t^k$$

$$\frac{d}{dt} e^{At} = \frac{d}{dt} \left(I + A + \frac{A^2}{2!} + \frac{A^3}{3!} + \dots \right) = A + \frac{A^2}{2!} 2t + \frac{A^3}{3!} 3t^2 = A \left(I + At + \frac{A^2}{2!} t^2 + \dots \right) = A e^{At} \quad (*)$$

-Neka je dat linearni homogeni sistem sa konstantnim koeficijentima:

$$\frac{dX}{dt} = AX$$

Pokažimo da je $\Phi(t) = e^{At}$ fundamentalna matrica datog sistema. Na osnovu (*) vidi se da matrica $\Phi(t)$ zadovoljava matričnu diferencijalnu jednačinu:

$$\frac{d\Phi}{dt} = A\Phi$$

Obzirom da je $\det \Phi(t) \neq 0$, zaključujemo da je $\Phi(t)$ fundamentalna matrica sistema. Prema tome, opšte rešenje je dato sa: $X(t) = e^{At}C$, gde je C konstantan vektor.

-Rešenje Košijevog problema:

$$\frac{dX}{dt} = AX; \quad X(t_0) = X_0$$

može se takođe napisati pomoću matričnog eksponenta:

$$X(t) = \Phi(t)\Phi^{-1}(t_0)X_0 = e^{At}(e^{At_0})^{-1}X_0$$

Iz osobina matrica imamo:

$$(e^{At_0})^{-1} = e^{-At_0}; \quad e^{At}e^{-At_0} = e^{A(t-t_0)}$$

pa je rešenje Košijevog problema dato sa:

$$X(t) = e^{A(t-t_0)}X_0$$

(10) STABILNOST REŠENJA SISTEMA LINEARNIH JEDNAČINA S KONSTANTNIM KOEFICIJENTIMA.

-Neka je dat sistem linearnih jednačina:

$$\begin{aligned} x_1' &= a_{11}(t)x_1 + \dots + a_{1n}(t)x_n + b_1(t) = 0 \\ &\vdots \\ x_n' &= a_{n1}(t)x_1 + \dots + a_{nn}(t)x_n + b_n(t) = 0 \end{aligned}$$

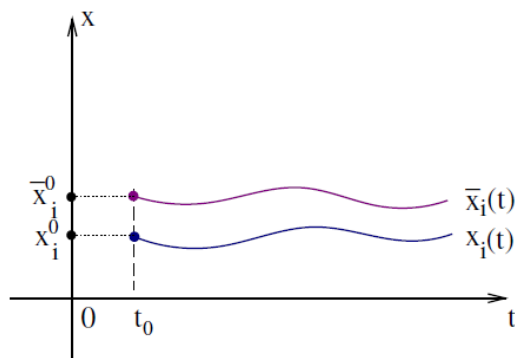
-Predpostavke: f-je $b_1(t), \dots, b_n(t)$ su neprekidne za $t \geq t_0$, x_1^0, \dots, x_n^0 su dati brojevi. Prema Pikarovoj teoremi, postoji jedinstveno rešenje sistema koje za $t = t_0$ prolazi kroz tačku x_1^0, \dots, x_n^0 . Tada rešenje sistema zavisi od početnih uslova:

$$x_1 = x_1(t, t_0, x_1^0, \dots, x_n^0), \dots, x_n = x_n(t, t_0, x_1^0, \dots, x_n^0)$$

Neka su brojevi $\bar{x}_1^0, \dots, \bar{x}_n^0$ bliski redom brojevima x_1^0, \dots, x_n^0 i obeležimo sa:

$$x_1 = x_1(t, t_0, \bar{x}_1^0, \dots, \bar{x}_n^0), \dots, x_n = x_n(t, t_0, \bar{x}_1^0, \dots, \bar{x}_n^0)$$

ono rešenje sistema koje za $t = t_0$ prolazi kroz tačku: $\bar{x}_1^0, \dots, \bar{x}_n^0$.

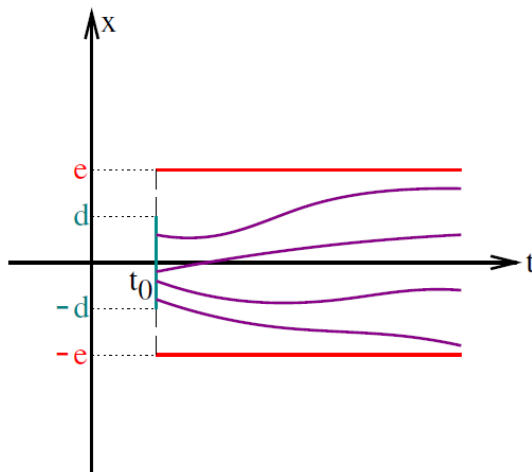
-Pitanje: Ako su x_i^0 i \bar{x}_i^0 bliski, da li će rešenja ostati bliska u budućnosti.

-Ispitivanje stabilnosti proizvoljnog rešenja se svodi na ispitivanje stabilnosti trivijalnog rešenja homogenog sistema:

$$\begin{aligned}x_1' &= a_{11}x_1 + \dots + a_{1n}x_n = 0 \\ &\vdots \\ x_n' &= a_{n1}x_1 + \dots + a_{nn}x_n = 0\end{aligned}$$

-Trivijalno rešenje je **stabilno** ako za svako $\varepsilon > 0$ postoji $\delta > 0$ takvo da je:

$$|\bar{x}_l^0| < \delta \Rightarrow |\bar{x}_l(t)| < \varepsilon; \quad t \geq t = t_0$$

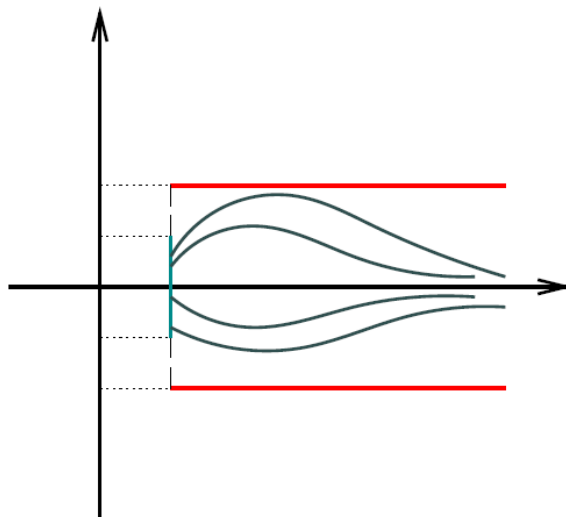

-Trivijalno rešenje je **asimptotski stabilno** ako je:

a) stabilno;

b) postoji $\delta > 0$ takvo da je:

$$|\bar{x}_l^0| < \delta \Rightarrow \lim_{t \rightarrow \infty} \bar{x}_l(t) = 0$$

-**Teorema:** Trivijalno rešenje je asimptotski stabilno akko svi koreni karakteristične jednačine imaju negativne realne delove.

-**Teorema:** Ako bar jedan koren ima pozitivan realan deo, onda trivijalno rešenje nije stabilno.